

Publicerad 2008-03-16 10:47 av equilibrium_

Tanken var positiv, även om det kanske inte märks i texten ><

..och en trasig månens sken

En trasig måne ser ner på mig

En frusen rebell
som glömt vad hon vill
och med stela fingrar
drar tomheten
tätt intill

håller andan
pressar luften
tills det värker i bröstet
hon vill sjunga som vatten
men saknaden
kväver rösten

försöker försvinna bland väggarna
täcka hålet
i själen
med sitt leende
med musik
och en hög svarta kläder

men om jag byter färg
blir jag vackrare då?
eller ser man
i mina ögon
att mina drömma är grå?

vem vet

kanske om jag plockar stjärnor från himlen
kan jag laga månen
- värma dess sken

så är i min trasiga värld
åtminstone månen

hel

</I>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren equilibrium_ med Poeter.se id #19812 innehar upphovsrätten